

Határozatok Tára

C-159/12–C-161/12. sz. egyesített ügyek

Alessandra Venturini
kontra
ASL Varese és társai (C-159/12),

Maria Rosa Gramegna
kontra
ASL Lodi és társai (C-160/12)
és

Anna Muzzio
kontra
ASL Pavia és társai (C-161/129)

(a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia [Olaszország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Letelepedés szabadsága — EUMSZ 49. cikk — Közegészség — A parafarmaciák részére olyan vényköteles gyógyszerek árusítását tiltó nemzeti szabályozás, amelyek költségeit a beteg viseli”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2013. december 5.

1. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — Egyetlen tagállamon belülrre korlátozódó jogvitában felmerült kérdés — Az uniós jognak a hátrányos megkülönböztetés nemzeti jogban előírt tilalma folytán a fenti jogvitára való esetleges alkalmazására tekintettel fennálló bennfoglaltság*

(EUMSZ 267. cikk)

2. *Letelepedés szabadsága — Korlátozások — A parafarmaciák részére a vényköteles, teljes egészében a vásárló által megfizetett gyógyszerek forgalmazását megtiltó nemzeti szabályozás — Megengedhetetlenség — Igazolás — A közegészség védelme — Feltételek*

(EUMSZ 49. cikk)

1. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott válasz hasznos lehet a kérdést előterjesztő bíróság számára, még olyan, tisztán belső jogrendet érintő esetben is, amelyben valamennyi elem egyetlen tagállamon belülrre korlátozódik, főként olyankor, amikor a nemzeti jog őt arra kötelezné, hogy ugyanazokat a jogokat biztosítsa a tagállami állampolgároknak, mint amelyekre azonos esetben a valamely más tagállamból származó állampolgárok az uniós jog alapján igényt tarthatnának.

(vö. 28. pont)

2. Az EUMSZ 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem teszi lehetővé a szakképesítéssel rendelkező, a szakmai kamaránál bejegyzett olyan gyógyszerészek számára, akik nem rendelkeznek a térképhálózatra felvett gyógyszertárral, a tulajdonukban lévő parafarmaciákban az olyan vényköteles gyógyszerek kiskereskedelmét is, amelyeket az országos egészségbiztosító nem támogat, és amelyek árát teljes egészében a vásárlók fizetik meg.

Az ilyen nemzeti szabályozás ugyanis, amely az említett gyógyszerek értékesítését kizárólag azon gyógyszertárak részére tartja fenn, amelyek létesítése területi tervezési rendszernek van alárendelve, alkalmasnak látszik a lakosság megbízható és színvonalas gyógyszerellátásának, valamint a közegészség védelmének biztosítására irányuló cél elérésének garantálására. Az ilyen szabályozás, mivel jelentősen csökkenti az azon elképzelhető helyzettel kapcsolatos kockázatot, amelyben nem lenne elegendő gyógyszertár, nem látszik túllépni a lakosság megbízható és színvonalas gyógyszerellátásának biztosítására irányuló cél eléréséhez szükséges mértéket.

(vö. 55., 63., 66. pont és a rendelkező rész)